

Charlotte
Habersack

MA
IKKE
ÅBNES

Magisk!

GRATIS LÆSEPROVE

LDEN

Modtager

TIL INGEN!
HVOR PEBERET
GP

Adresse
VED
Postni

**Nemo modtager endnu en mystisk pakke,
hvor der med store bogstaver står:
MÅ IKKE ÅBNES!**

Lyserøde skyer, regnbuer og en liflig duft af jordbær breder sig over Boring. Denne gang gætter Frede, Oda og Nemo hurtigt, at der er en enhjørning i pakken. Hvor heldig har man lov at være? Den selvfede enhjørning Magic viser sig at være temmelig anstrengende, men de tre venner har ikke ligefrem travlt med at genforene ham med sin ejer, Tessa. Ikke til at begynde med i hvert fald ...

BOLDEN

Kapitel 12

Et meget tykt rensdyr

og en skrækkelig tanke

Magic lænede sig tilbage i massagestolen og knipsede kapslen af en flaske Boblebrus. Selvom det var midt om natten, havde Nemo, Oda og Frede besluttet, at de skulle ønske tingene nede ved poolen, så de ikke senere skulle fragte dem ned fra huset.

I lyset fra blafrende lanterner gik de i gang.

Mens Magic drak sodavand i litervis, prikkede Nemo og Oda flittigt hul på boblerne. Frede foldede sedlerne ud og læste ønskerne op. Han sorterede de ulæselige ønsker fra og også dem, der ikke var materielle (for selvfølgelig var det ikke alle, der havde læst det med småt).

“En spillertrøje, benskinner og fodboldstøvler,” læste han højt. “En racerbane, farvelade og pensler, fire Tintin-album, en ny blyantspidser, ti hår-elastikker, en mobiltelefon, en mobil til og en mobil til.”

Frede holdt en lille pause, så Nemo og Oda kunne nå at stable tingene op på trækvognen.

Så fortsatte han: “Et matadorspil, en kasket og skøjter. Nattøj, en basketball, en fjernstyret bil. En dukke, en billedbog og et is-prinsessekostume.”

Han tog en dyb indånding.

“En børneguitar, et lyssværd, fem ark klistermærker og en håndtaske til Alberte. Marie ønsker sig et marsvin, og her har vi så også tre, der ønsker sig en hamster.”

“Et øjeblik!” Oda standsede Nemo, der sprang efter boblerne som en balletdanser. “Så må vi hellere også ønske bure til dem.”

“Godt tænkt!” Frede holdt en kort pause før slutspurten. “En pakke tusser, en pung med heste på, en dagbog, et vaffeljern, et puslespil, og så ønsker tandlæge Bohrs søn, Theodor, sig et tryllesæt. Så, det var det!”

Han krøllede den sidste seddel sammen og smed den over skulderen. "Af sted med os! Nu skal der deles gaver ud!"

For anden gang den nat sneg de sig ind mod byen. Nemo fodrede regelmæssigt de ivrige hunde med små godbidder fra sin lomme for at tysse på dem. Magic trak trækvognen, og Nemo, Oda og Frede lagde gaverne foran folks døre. Fuldmånen badede byen i et sølvskær, mens de pilede fra hus til hus. Nemo følte sig ikke længere som en superhelt, men snarere som julemanden med et meget tykt rendyr.

Da de afleverede tryllesættet til tandlæge Bohrs søn, faldt Nemos blik på nabohuset.

I løbet af de seneste uger var grunden groet endnu mere til. Vinduerne var næsten dækket af efeu, og græsset stod meterhøjt. Sidst de havde været der, havde haven været dækket af sne. Nemo huskede stadig, hvordan de havde trampet gennem snedriverne, da de ledte efter hr. ...

"Hey!" hviskede han til de andre. "Var hr. Følfod ikke

den nabo, som forærede Theodor yetien?”

“Jo, han var!” Oda nikkede. “Vi fandt hans navn i Arne Leonharts bog i legetøjsbutikken. “

Nu kom Frede også i tanke om noget. “Theodor kaldte ham *bedstefar Jojo*.”

“Han havde købt yetien den 20. december,” sagde Nemo. “Jeg kan huske det, fordi det er min mors fødselsdag.”

“Åh!” Oda sukkede. “Så døde han lige efter.”

I et stykke tid stod de uden at sige noget, da der pludselig lød en høj plasken.

De vendte sig forskrækket om og så Magic sende en kraftig stråle tis mod et træ.

“Sorry,” råbte han fornøjet. “Kunne ikke holde mig. Jeg har simpelthen drukket for meget sodavand.”